Heliga trefaldighets dag 260531
Samlande rubrik: Gud - Fader, Son och Ande

Joh 11:18-27 18 Betania låg inte långt från Jerusalem, ungefär en halvtimmes väg, 19 och många judar hade kommit ut till Marta och Maria för att trösta dem i sorgen över brodern. 20 När Marta hörde att Jesus var på väg gick hon och mötte honom. Men Maria satt kvar hemma. 21 Marta sade till Jesus: »Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött. 22 Men jag vet ändå att Gud skall ge dig vad du än ber honom om.« 23 Jesus sade: »Din bror kommer att uppstå.« 24 Marta svarade: »Jag vet att han skall uppstå vid uppståndelsen på den sista dagen.« 25 Då sade Jesus till henne: »Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, 26 och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö. Tror du detta?« 27 Hon svarade: »Ja, herre, jag tror att du är Messias, Guds son, han som skulle komma hit till världen.«

Evangeliet berättar om sorg och mänsklig förtvivlan. Marta och Maria har förlorat sin bror Lasaros. Men, texten handlar också om tro och hopp samt om en djup tilltro. Vi hörde både förtvivlan och hoppet i Martas ord: *»Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött. 22 Men jag vet ändå att Gud skall ge dig vad du än ber honom om.«*
Jag upprepar Martas tros-ord: *Men jag vet ändå att Gud skall ge dig vad du än ber honom om.* Mitt i denna djupa förtvivlan har hon en vetskap som nu Jesus sätter på sin spets. Du och jag möts av samma Jesu påstående och fråga som Marta:
»Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, 26 och den som lever och tror på mig ***skall aldrig någonsin dö. Tror du detta?****«*
Tror jag och du detta? Dessa ord **är det mest centrala i vår kristna tro**: **Vårt hopp inför evigheten!** Oerhört många människor står vid en grav och säger ner mot kistan som rymmer en människas avlidna kropp: ”Vila i frid.” Många saknar hopp i tron att det slut, att det finns inget mer.
Dagens text säger oss något annat! Vi lyssnar till Jesu löftesord igen: *Jag* ***är uppståndelsen*** *och livet. Den som tror på mig* ***skall leva*** *om han än dör.* ”Jesus ger oss löftet om ett fortsatt liv hos Gud trots kroppens

död. **Vår själ fortsätter att leva, trots** den döda kroppen som vi tar farväl av. Därför är döden inte slutet. Den troendes själ är hos Gud, och på uppståndelsens dag skall också kroppen uppstå och förvandlas. Dessa Jesu ord - *skall leva om han än dör* – är vår kristna tros **absoluta centrum.** Det var för att förverkliga dessa löftesord som Jesus genomled sin försoningsgärning för dej och mej!

Fil 3:20 Vårt hemland är himlen, och därifrån väntar vi också den som skall rädda oss, herren Jesus Kristus. 21 Han skall förvandla den kropp vi har i vår ringhet så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet, ty han har kraft att lägga allt under sig.

Tre evangelister återger till dej och mej tre lärjungarnas vittnesbörd. Den fjärde, evangelisten Johannes, var därutöver en av dem som var med. Du och jag har fått en kunskap som Marta inte hade:
Jesus visar sig i sin himmelska härlighet. Aposteln Paulus intygar: Vårt hemland är himlen och att Du och jag är utlovade en liknande kropp.
Vid detta tillfälle får vi bekräftelse på att den som litar på Jesu ord också kan lita på att livet hos Gud inte upphör därför att kroppen dör. Vi kan förstå det genom att **tillitens** föregångare - Mose och Elia - står och samtalar med Jesus. Lägg märke till att det var dubbelriktat talande, *alltså ett samtal*. På följande sätt **bekräftar Jesus vår evighet** med utgångspunkt från samtalet med Marta:

Matt 17:1 Sex dagar senare tog Jesus med sig Petrus, Jakob och hans bror Johannes och gick med dem upp på ett högt berg, där de var ensamma. 2 Där förvandlades han inför dem: hans ansikte lyste som solen, och hans kläder blev vita som ljuset. 3 Och de såg Mose och Elia stå och samtala med honom

Aposteln Paulus ger oss beskrivningen om vad som kommer att hända med våra döda kroppar:
1 Kor 15: 51 Vad jag nu säger er är ett mysterium: vi skall inte alla dö, men vi skall alla förvandlas, 52 i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Ty den kommer att ljuda, och då uppstår de döda i oförgänglig gestalt, och vi förvandlas.
Det är med de löftesorden vi säger till den döda kroppen: ”Må du vila i frid till uppståndelsens dag.”